

Hermed sluttede forespørgslen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.50

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 120:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre retsbeskyttelse af ejendomsfunktionærer m.fl.

Af Morten Bødskov (S) m.fl.
(Fremsat 21/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget går ud på, at Folketinget opfordrer regeringen til at igangsætte et udvalgsarbejde med henblik på at ændre afgrænsningen af personkredsen i straffelovens § 119 og § 121 om bl.a. vold mod personer, der handler i offentlig tjeneste. Udvalgsarbejdet bør ifølge forslaget specifikt vurdere, om ejendomsfunktionærer skal beskyttes af de nævnte bestemmelser.

Forslagsstillerne anfører i bemærkningerne til forslaget, at der i lyset af den samfundsmæssige udvikling er behov for en revision af, hvad der i henhold til straffelovens § 119 og § 121 skal opfattes som offentligretlige opgaver, og hvilke persongrupper der skal være beskyttet af disse bestemmelser. Det anføres i den forbindelse, at ejendomsfunktionærer i den almene boligsektor bør være omfattet af § 119 og § 121, idet ejendomsfunktionærer varetager en række boligsociale opgaver af væsentlig samfundsmæssig betydning.

Der henvises i bemærkningerne også til en undersøgelse fra Lejerbo i København, hvoraf det fremgår, at ud af 43 ejendomsfunktionærer, der svarer på et spørgeskema, havde 24 mindst en gang oplevet alvorlige trusler.

Jeg vil i anledning af beslutningsforslaget indlede med at fastslå, hvad vi alle kan være enige om, nemlig at vold og trusler om vold er fuldstændig uacceptabelt. Det gælder, uanset hvem der bliver udsat for f.eks. et voldeligt overfald.

Netop denne holdning, at vold er en helt uacceptabel krænkelse af det enkelte menneske, var baggrunden for, at jeg i 2002, kort tid efter min tiltræden som justitsminister, tog initiativ til, at strafferammerne i straffelovens bestemmelser om vold blev forhøjede. Den strafskærpelse byggede på, at det strafniveau, der hidtil havde været i voldssager, efter regeringens opfattelse ikke i tilstrækkelig grad afspejlede den krænkelse, som ofrene bliver udsat for.

Efterfølgende har Rigsadvokaten i årlige redegørelser, som bl.a. er sendt til Folketingets Retsudvalg, kunne konstatere, at de forhøjede strafferammer er slået igennem i praksis, således at der nu gives højere straffe for vold, end tilfældet var, før den nuværende regering trådte til.

Det følger af det, jeg netop har sagt, at jeg kun kan have sympati for den helt grundlæggende holdning, der ligger bag beslutningsforslaget, nemlig at vi skal se meget alvorligt på bl.a. volds-kriminalitet. Det er en holdning, der er i fin overensstemmelse med den hårde kurs, som regeringen har stået for på dette område.

Når det gælder det nærmere indhold af beslutningsforslaget, må jeg imidlertid sige, at det synes at lægge op til en ordning, hvor man rent juridisk vil blande nogle ting sammen, som man ikke kan og bør blande sammen. Som nævnt lægger forslagsstillerne nemlig op til, at man bør overveje en ordning, hvor ejendomsfunktionærer bliver omfattet af de bestemmelser i straffeloven, der vedrører bl.a. vold mod offentligt ansatte som f.eks. politifolk.

I den forbindelse er det jo som bekendt sådan, at straffeloven indeholder nogle almindelige bestemmelser om vold i §§ 244-246 og en almindelig bestemmelse om straf for trusler i § 266. Disse bestemmelser er almindelige i den forstand, at de som udgangspunkt finder anvendelse, uanset over for hvem og i hvilken sammenhæng forholdet er begået.

Derudover har straffeloven på forskellige områder en række mere specifikke bestemmelser, herunder § 119 og § 121 om bl.a. vold mod offentligt ansatte. Sidstnævnte bestemmelse indeholder en særlig strafferetlig beskyttelse af personer, som det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv.